

BÉKEHARANG

A PÜSPÖKI METHODISTA EGYHÁZ HAVI KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 4 PENGŐ MELLÉKLETTEL EGYÜTT.

AMERIKÁBAN AZ ELŐFIZETÉSI DIJ 2 DOLLÁR. TIZ PÉLDÁNYT PORTÓMENTESEN KÜLDÜNK.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

WALLRABENSTEIN JAKAB, BUDAPEST, VI. FELSŐERDŐSOR 5. II.

Jézus ma is gyógyít.

Jakab. 5.

Németországban a hívő körökben mindenki jól ismerte az ötzbachi kis pupos Frigyesét. Ezen a pupos emberkén Isten megmutatta azt, hogy Jézus Krisztusban megjelent a mi orvosunk és hogy ő tegnap és ma, és örökké ugyanaz (Zsid. 13, 8.) Így az Istennek nagy kegyelme nyilvánvalóvá lett ez emberben, ki betegségében különösen Jakab apostol 5. részére támaszkodott.

De halljuk csak az ötzbachi Frigyes saját bizonyágtételét, amint azt egy németországi hívő lapban közzétette.

»Minekutána az én kedves X lelkészem egy komoly hívő ember, megkonfirmált, megkért, hogy a tanulással hagyjak fel addig, míg jobban megerősödöm. Ez a lelkész igazi lelkipásztor volt, kivel gyakran mentem hivatkozni látogatni.

Nyolc héttel a konfirmáltatásom után leestem egy székéről és elájultam. Egy orvos vesegyulladását állapított meg. Kínos, nehéz napjaim következtek ezután. Ráadásul még a gyomrom is annyira beteg lett, hogy semmiféle ételt nem tudtam magamhoz venni, még csak egy kanál orvosságot sem. Mindent kihánytam. A számban nem maradt meg egy fogam sem, mind kiesett, a foghús rothadásnak indult... Az orvosok, közöttük a híres Funke lelkésznek atyja is, gyomorrákot állapított meg és így nem láttak már semmiféle mentséget számomra. Nagy fájdalmimat néha merev görcsök követték úgy, hogy sokszor napokon át úgy feküdtem, mint egy halott és nem tudtam egy tagomat sem mozgatni. Sőt egyszer már halottnak is hittek. De mégis éltem — az orvosok csodálkozása dacára!

Egyik napon azután, amikor ismét nehéz, merev görcseimben feküdtem, csodálatos módon egy ige idéződött fel emlékezetemben és pedig: Jak. 5, 14., 15. — A nagynénem által elolvastattam a nevezett igéket és az Ur rögtön bizalmat ébresztett bennem a drága ige iránt. A nagynénem nem akarta teljesíteni kívánságomat, nem akart a lelkészért menni, sem egy komoly hívő öreg bácsiért, mert ő nem tartott már épelméjű-

nek. De amikor a nénémnek azt mondtam, ha nem fogad szót, úgy ő lesz a felelős pusztulásomért, elment a hívő lelkészért és még több hívő testvért hívott meg, hogy ők is velem együtt örvendezzenek majd. A legnagyobb kínban feküdtem. A szobám azután nemsokára megtelt hívő testvérekkel, úgy, hogy körülbelül 25-en lehettek. A lelkész is örömmel jött, mert ő azt gondolta, hogy megfogok halni, így vigasztaló szavakkal közeledett az ágyamhoz.

Én azt mondtam: lelkész úr, én most nem halok meg, én azért hívtam meg önt, hogy Jak. 5, 14. 15. szerint imádkozzon velem. Ő ekkor reám nézett: »Frigyes, nem tévedsz te? Mi ezt a helyet tényleg a betegségre vonatkoztassuk?« Én azt feleltem: »Természetesen! Mert amilyen biztos utasítást ad az Irás lelkünk számára, ugyanilyen biztos utasítást ad a testünk számára is.« És Istennek szolgálja volt olyan alázatos, hogy engedett az egykori tanítványa utasításának. Így olajat hozatott magának és megkérdezett: »Hol kenjelek meg?« »A fejemet először, azután a gyomrom táját.« Ő ezt félelemmel megis tette. »Most mit tegyek még?« — »Olvassa el a nevezett igét mégegyszer.«

Ezekután kézzel a fejemmel imádkoztak felettem.

Amit én ekkor átéltem, az csodálatos volt. Ugy éreztem, mintha egy darab mennyország jött volna a testembe. Minden fájdalom és minden görcs megszűnt. Nem tudom leírni azt az érzést, mit akkor éreztem. Csak Istennek adtam hálát és dicsőítettem őt mindenekfölött.

Attól a perctől kezdve már nem jelentek a görcsök. A gyomrom kezdett gyógyulni és egy pár nap múlva már mindent tudtam enni.

Eddig az ötzbachi Frigyes saját bizonyágtétele. Még sokáig élt. A hívő körök több helyen meghívták, hol bizonyágot tett Megváltójáról, ki ma is meg tud gyógyítani mindenféle betegségből, mert ő tegnap és ma és örökké ugyanaz.

Oh, kedves testvérem, hogyha hinni tudnál, te is csodát látnál! Ha megakarsz gyógyulni, jöjj hittel Jézushoz!

Minor. J

H I R E K.

— **Halálozások.** *Salczer Olga*, a budapesti magyar gyülekezet tagja, ki a budakeszi üdülőnkben keresett gyógyulást, az Ur akaratában megnyugvó lélekkel, életének 36-ik évében július 12-én a földön élők sorából elköltözött ama mennyei honba, hogy átvegye az örökéletet. Gyülekezetünk egy buzgó tagot vesztett benne. Testvérei és rokonai siratják.

Bernhardt Katalin, borjádi gyülekezetünk tagja, július 9-én az Urhoz költözött. Mint rendes tag bátran tett bizonyoságot az Urról s buzgón követte Megváltóját. Hosszu szenvedését türelemmel viselte.

Jahn Emil.

Augusztus 12-én d. u. temettünk el Budapesten egy 22 éves ifjút, Jahn Emilt. Pár évvel ezelőtt jött megszállott területéről szülei s testvéreivel. El-eljárogatott budapesti gyülekezetünkbe. Csendes, szerény életű ifjú volt, akit nemcsak szülei és testvérei szerettek, de gyülekezetünkben is szerették. Betegsége alatti meglátogatunk s az isteni Igével vigasztaltuk. Ragyogó arca s felfelé irányított tekintete azt bizonyították, hogy ő elfogadta lelke Megváltójául Jézus Krisztust, aki azt mondotta, hogy aki őbenne hisz, ha meghal is — él! Ebben a boldogító hitben

költözött a másvilágra. A Kerepesi-temetőben helyeztük földi nyugalomra. Koporsója mellett Funk M. és Wallrabenstein Jakab tetek bizonyoságot a feltámadásról és az örökéletéről. A sírnál pedig Hecker Henrik búcsúzott a halottól az ifjuság nevében. Nagyszámu gyászközönség állta körül a virágdíszbe borított koporsót, mely mellett még énekkarunk énekelt néhány szívbemarkoló gyászeneket! Körünkben eltávozott egy kedves ifju, — a mennyben örülnek a megváltottak egy újabb jövevénynek!

— **Aranylakodalom.** A budapesti magyar gyülekezetben augusztus 4-én az istentisztelet keretén belül megünnepeltük *Steigler József* és *Steigler Borbála* aranylakodalmát. Csak kevés házaspárnak jut az az isteni kegyelem, hogy 50 éven át élhessenek házasságát s lehessenek egymásnak támaszai, segítőtársai. Oreg testvéreink előtt egy aranyvirágos kosárka állt jelezvén az együtt töltött 50 évet. A 21. zsoltár 8-ik verse alapján szólt az ünneplőkhöz a gyülekezet pásztorja. Hét gyermekből három él s 18 unokából öt. Az énekkar egy szép énekkel üdvözölte az ünneplőket. Az Ur kegyelme legyen továbbra is velük!

— **Ehenség Chinában.** A chinai belügyminiszter nemrég hivatalosan is jelentette, hogy Chinában 16 millió embert az éhhalál fenyeget. — Ime a folytonos háboru, rablás,

Egy durva kovácmester csodálatos megtérése.

R. 5.6.

Mindenki ismerte a faluban, mert jól tudott káromkodni. Haragvó természeténél fogva mindenki kerülte. Ha valakinek dolga volt a kovácműhelyben, örült, ha mielőbb elhagyhatta. Mindig szidott valakit és jaj volt annak, kit céltáblául kieszemelt. És mégis volt ennek az embernek is halhatatlan lelke, mit Isten szintén szeretett.

A faluba valahogyan hívők kerültek és ezek lettek most haragjának céltáblája. Talán azért is haragudott rájuk, mert vádolta a saját lelkiismerete. Mert érezte, hogy neki is így kellene élni, mint ezek a hívők. A kovácműhelyben állandóan a hívőkről folyt a szó. Valahányszor hallotta a mi kovácmesterünk, hogy valaki megtért, mindig bosszankodott és szidta az illetőt is, meg az Istent is! A hívőket farizeusoknak nevezte, azt mondván: »ezek szentebbek akarnak lenni és jobbak, mint mi«. Pedig a hívők nem nézték le a többi embert. A kovácmester lelkiismerete vádolta őt és a Lélek azt mondta neki: »Sándor, ha így élsz, hát elveszel, neked is meg kell térned!« Ilyenkor mindig pokoli lármát csapott az üllőn a ka-

lapáccsal. Így akarta elhallgattatni a Léleknek hangját.

A faluban azért tovább tartott az ébredés és szaporodott a hívőknek száma. Majdnem minden este együtt voltak a testvérek és imádkoztak az egész faluért és így a durva, haragvó természetű kovácmesterért is. Különösen B. testvér, egy komoly öreg bácsi nagyon is szíven viselte a mi kovácmesterünknek a sorsát. Így az isteni szeretettől áthatva egy egész éjszakán át imádkozott ezért az emberért. Másnap már kora reggel elment a kovácműhelybe azzal a szándékkal, hogy majd beszél a kovácmesterrel. Amikor belépett a kovácműhelybe, kinyújtotta mind a két kezét a kovács mester felé s könnyezve megragadta annak mind a két kezét azt mondván: »Oh, kedves barátom, én nagyon szíven hordozom a maga lelke üdvösségét, és egész éjszakán át küzdöttem imádságaimban az Isten előtt a maga lelkéért!« — többet nem tudott mondani, megfordult és elment. A kovácmester a nagy kalapácsot a kezébe vette, de ez csakhamar ismét kiesett a kezéből. Bement a lakásba a feleségéhez.

A felesége látva sápadt arcát, kérdezte: »Mi történt veled?« — »Oh, asszony én megvagyok fogva, itt szorít valami!« — s ezzel a szívére mutatott. »Nem tudok dol-

gyilkolás eredménye. Luther mondotta, hogy a mindennapi kenyér-hez az is tartozik, hogy békessége legyen a földön. Adjunk hát Istennek, hogy nálunk béke van.

— Így is lehet képviselőket választani. Lapjainkban most egy nyílt levél sokat panaszkodik a magyarországi képviselő választások körüli visszaélések ellen. A holland reformátusok a választás előtti napon templomaikba mentek Istenhez imádkozni az igazi értékes emberek megválasztásáért! Nem bor, nem kocsma, nem korteskedés, hanem önmagábaszállás, ima! Ez bizonyára jobb fegyvert mutat az elébb említettek! Az ilyen népet Isten felmagasztalhatja s megáldhatja!

Olvasóinkhoz!

Lapunkat eddig nagyon szívesen küldték mindazon kedves olvasóinknak is, akik már évek óta nem fizettek egy fillért sem.

Ezt sajnos többé nem tehetjük meg. Jelen számunk az utolsó, amit azoknak is küldünk, akik eddigi felszólításainkra nem reagáltak.

Azért kérjük mindazokat az olvasóinkat, akiknek lapunk nyújtott valamit s akik szeretnék olvasni, hogy október 1-ig rendezék hátralékaikat.

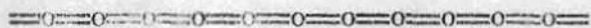
Az októberi számot csak azok kapják meg, akik legalább erre a folyóévre befizettek az előfizetés felét.

gozni. Hí volt B. a műhelyben és azt mondta nekem, hogy szívén viseli az én lelkem üdvösségét. Ő törődik velem — és én eddig nem törődtem halhatatlan lelkemmel! Az asszony próbálta megnyugtatni, de minden hiába volt. A B. testvér barátságos szavai belehatoltak a kovács mester lelkébe és foglyul ejtették! Oh igen, mert ezek Istennek nagy szeretetétől voltak áthatva. Mesterünk hamar felöltözködött és elment B. testvérehez, kit imádkozva talált. Szóltanul melléje terdelt, és Isten adott a mi morderva, durva kovácsmesterünknek egy megtört lelket és egy összetört szívet, úgyhogy hittel elfogadta Krisztust Megváltójául.

Így hallgatja meg az Isten a hívő ember kiáltását. Oh bár többünknek a szíve égne így a bűnösök iránt, hogy még sok lelket menthessünk meg a kárhózatból...

Adj Uram ezért nekünk mentő szeretetet a te igéreted szerint! Róm. 5, 5.

Minor.

Jézus nem karddal győzte le a világot, hanem szeretettel!

*

Az evangélium terjesztésében nincsen szükség kardra, hanem imádkozó lélekre.

*

— **Hitmélyítő konferenciánk Budapesten.** Első kísérletünk volt. Minden kezdet nehéz. Mégis szépen sikerült. A Szent Istvánnapi féljegyek sok közönséget vonzottak. De még többet vonzott az élő Jézus, kinek erejéről s szeretetéről ujabban igen sokan győződhetek meg. Együtt voltunk Nyiregyháza-ról, Dombóvár-ról, Döbrököz-ről, Kaposvár-ról, Miskolc-ról, Nagykálló-ból, Kispes-tről, Pesterzsébet-ről. A közös ebédnél 60, aztán 70, a végén 92 testvér vett részt. Jézusról szólottak predikátor testvéreink, aki nekünk szerető testvérünk. Megváltónk, királyunk, orvosunk, tanító mesterünk. Sok örömkönnny folyt azon örömhír átvételénél, hogy Jézus a jó orvos, gyógyít ma is testi és lelki bajokat. Ahányan voltunk a kápolnában, mindnyájan örömkönnnyeket sirtunk, hogy Jézus itt van köztünk s gyógyít testet-lelket. Konferenciánk résztvevői a jánoshegyi kilátó toronyból gyönyörködtek fővárosunkban a keddi nap folyamán, majd este szétszéledtek az ország különböző részeibe.

Áldást hozott ez a hitmélyítő konferencia egyeseknek, meg gyülekezetünknek is. Az Urnak legyen érte hála! Már is érezzük azt a bizonyosságot, hogy jövőre megismétljük s állandósítjuk budapesti hitmélyítő konferenciánkat s jobban megszervezzük s a most felfedezett hibákat kiküszöböljük s a részvételt az ideinél jóval olcsóbbá tesszük! Az Urnak legyen hála a tőle nyert örömköért, áldásokért.

— **Az istentelenek szövetsége.** Moszkvában június havában gyűlést tartva egyik előadójuk kijelentette, hogy nemcsak a »kardot« (háboru), hanem a »keresztet« (hit) is ki fogja irtani az egész világon. Mi tudjuk, hogy az utóbbi nem sikerül nekik, már többben is próbálták ő előttük is. Leningradban most avattak fel 14 új predikátort, aki a már sok száz predikátorral együtt bátor vallást tett a Krisztus mellett.

— **A fekete asszony az amerikai fehér házban.** Hoover amerikai elnök felesége téra hívta egy néger képviselő feleségét. E miatt óriási kritikának volt kitéve az elnök és felesége. A sok támadás mellett volt azonban elismerő és helyeslő nyilatkozat is, ami bizonyítja, hogy már nem oly nagy a gyűlölet a fehér és fekete faj közt. — Ne ítéljük meg az embereket szín, faj, felekezet szerint! Egy az Isten, egy a hit!

— **Eredményes evangelizáció.** Azt sok magyar hívő ember tudja, hogy Gipsy Smith, a híres angol evangelista, cigány, de azt igen kevesen tudják, hogy methodista. Nem is ez a fontos, hanem az, hogy a Bostonban tartott evangelizáció után több mint 3000 ember csatlakozott a bostoni gyülekezetekhez. Az Úr lelke ma is gyarapítja azt a csoportot a föld minden részén, aki megtérve hívő és Krisztus követő lesz.

— **Bélyeggyűjtés.** Minden tagunkat s olvasónkat arra kérjük, hogy ne dobják el a levélbélyegeket, hanem gyűjtsék össze s ha nagyobb mennyiség együtt van, küldjék szerkesztőségünkbe; ezzel is támogatjuk belmisszióinkat.

— **Régi ruha.** Aki régi ruháját, cipőjét összegyűjti s alkalmilag elküldi egy nagyobb csomagban lapunk címére, az az általunk eltartott árvákat és aggokat támogatja. A divatból kiment vagy elviselt ruhát tehát ne adják el az ócskásoknak, hanem küldjék nekünk misszióink támogatására.

— **Eskórosok és hülyék otthona.** *Amint az Úr ránkbízott, el kell végeznünk, ha hűségesek s engedelmesek akarunk lenni. Érezzük az elkötelezettséget s az elhivatottságot arra, hogy azon szerencsétlen embertársainkat felkaroljuk, akik az utcán, vagy oda-haza összezúznak s önmagukban hárt lesznek, avagy a járó-kelőkben kellemetlen érzéseket váltanak ki. Az ősz folyamán megnyitjuk számukra is otthonunkat. Addig is kérem prédikátorainkat, tagjainkat, olvasóinkat, hogy ha tudnak városukban vagy falujukban ilyen szenvedő eskórosokról, hülyékről, szóljanak a hozzátartozóknak tervünkről s adják meg lapunk szerkesztőjének címét: Budapest, VI., Felsőerdősor 5., II. em., 21. a. Szerkesztőnk a felvételtől az érdeklődőknek szívesen szolgál felvilágosítással.*

— **Mennyegzői ünnepély Budapesten.** Haszits János szegedi, most már borjádi predikátor június 22-én kelt egybe Lenk Tabéával. Az esketést Funk M. superintendens végezte, a menyasszonynak Németországból megjelent szüleinek, a völegény testvéreinek jelenlétében. A gyülekezet ifjúsága az ifjú párnak virágot s egy értékes képet ajándékozott. Az Úr áldja az ifjú párt, hogy sokaknak szolgálhassanak az örök élet vízével.

— **Olaszországban élesen támadják a protestantizmust.** Erről különösen német lapokban lehet sokat olvasni. Hazai lapjaink is panaszkodnak, hogy bizonyos oldalról itt is folytonos támadást és tervszerű elnyomatást látnak. Mi nem bánjuk, ha minket üldöznek, mert ezzel csak erősödik a hitünk s Krisztushoz való szeretetünk. Mihelyt megszűnik az üldözés, lanyhul a hit s jön a szenvedni tudó szeretet helyébe a közöny; ez pedig mindent megöl.

— **A rágalmazó nyelv olyan, mint a kard — sebez!**

Az a szív, mely gyűlöl valakit, hazugságokat mond, ha még olyan szépen imádkozik is.

Wesley János szülei.

Nem közömbös dolog előttünk, hogy kik voltak Wesley szülei. Lényegesen hozzájárul jellemének s élettörténetének megértéséhez, ha ismerjük azt a szellemet, amit a családl körben mint gyermek magába szívott. Sokszor az érett férfi későbbi tevékenységében felismerhető az apa, vagy az anya, vagy mind a kettő befolyása, amit a zsenge gyermekre gyakoroltak. Így Wesleynél is határozottan látjuk, hogy szülei fáradozása olyan gazdag magvetés volt, mely később bőséges gyümölcsöt termelt.

Wesley apja* Angliának Epworth nevű helységében lelkészkedett 39 évig. Hűséges, önfeláldozó munkása volt az Úrnak. Istenfélő életet élt s híveitől is szigorúan megkövetelte az istenfélelmet. Híveinél azonban éppen szigora miatt nem talált nagy elismerésre, inkább hálátlanságot tapasztalt. Így pl. teheneit agyonütötték, vetését elpusztították, sőt egyházban lakását is felgyújtották. Mindennek dacára megnyugodott az Úr akaratában s hűségesen gondozta a rája bízott nyáját. Nemcsak a szószéken volt pap, hanem a mindennapi életben is Üdvözítője mellett tett tanubizonyságot.

Egy alkalommal rendre utasított egy angol gárdatisztet, aki közelében káromkodott. A fiatal tiszt emiatt ráakart támadni a lelkészre, de barátai vissza tartották. Sok évvel később, mikor London egyik utcájában sétált a lelkész, egy úr közeledett feléje s azt kérdezte tőle: »Ismer ön még engem?« Wesley azt mondta, hogy nem. Erre az idegen megmondta, hogy ő az a tiszt, kit a lelkész rendre utasított. »Azóta is óvakodtam a káromkodástól« — mondotta — »Isten nevét többé hiába nem vettem s még most is köszönettel tartozom Önnek, hogy akkoriban rendreutasított.

Hetven éves korában Jób könyvének magyarázatán dolgozott, mikor jobb keze megbénult. Azonban ebben a megpróbáltatásban is alázatos maradt s azt mondotta: »Egyik kezemet elvesztettem, de Istennek hála, megvan még a másik kezem, s így evvel is írhatok«.

Élete végéig nagy szegénységben maradt; mindig voltak anyagi gondjai, de azért fiait jó nevelésben részesítette s az oxfordi egyetemre járatta. A fiainak írt levelek arról tanuskodnak, hogy szerető szívé, nemesen gondolkodó apa volt. Mikor 1735 áprilisában érezte halálát közeledni, Károly nevű fiának fejére téve kezét azokat a prófétai szavakat mondotta: »Légy állhatatos, a keresztyén hit ebben a királyságban újra fog éledni. Te megéred még, én már nem.« Többi gyermekei felé fordulva azt mondá: »Ne

féljetelek s ne aggódjatok, ha távozom kö-
rötökből, Isten veletek lesz».

Wesley Sámuel felesége Annesley Zsu-
szanna volt. Annesley híres nonkon-formista
prédikátor volt, aki meggyőződése s elveihez
való férfias ragaszkodása miatt állását el-
vesztette s sok üldöztetésnek volt kitéve.
Nem kevesebb mint 24 gyermeke volt. E kö-
zül a 24 gyermek közül, éles esze, érett felfo-
gása, önállósága s mély vallásos kedélye
miatt *Zsuzsanna* nevű leánya tűnt ki. Már
13 éves korában olvasottsága révén egész
önállóan arra a meggyőződésre jutott, hogy
az anglikán egyházhoz csatlakozzék. —
Apján ezen elhatározását s meggyőződését
olyan határozottan s olyan szelíden s szere-
tetteljes módon tudta közölni, hogy a ket-
tőjük közötti szép viszonyt ez a lépés egy
percre sem zavarta meg.

Wesley Sámuel 1689-ben vette feleségül
Annesley Zsuzsannát, dr. Annesley prédi-
kátor leányát. Az Ur ezt a házasságot 19
gyermekkel áldotta meg. Szegény viszonyok
közt éltek. Mély vallásosság jellemezte a
lelkész-családot. Annesley Zsuzsanna kitünő
nevelő volt. Erős akarata végtelen türelem-
mel párosult. Rend uralkodott az egész ház-
ban. Minden munkát a maga idején végez-
tek. Pontosan be volt osztva a gyermekek
ideje a tanulásra, a játszásra, az evésre, az
alvásra. A gyermekek nevelése teljesen az
ő kezében volt. Gyermekeinek nemcsak édes-
anyja volt, hanem tanítója, nevelője, tanács-
adója s jóbarátja. Gyermekei nevelésében
egyik alapelve a *»feltétlen engedelmisség«*
megkövetelése volt. Ő maga így fejezte ezt
ki: *»A feltétlen engedelmisség a vallásos
nevelés szolid és helyes alapja; ahol ez
hiányzik, ott hiábavaló minden előírás és jó
példa. De ahol ez az alap megvan, ott a
gyermeket a szülő akarata tudja kormányoz-
ni mindaddig, míg értelmisége kifejlődik s a
keresztény alapelvek benne megerősödnék.
»Mihelyt a gyermekek beszélni tudtak, meg-
tanulták a Miatyánkot s azt minden reggel s
minden este elimádkozták. Később egyéb
imákat és zsoltárokat is tanultak. Reggel
9—12-ig és d. u. 2—5-ig a paplak iskolává
váltzott. Már ötéves korban megkezdődött
a tanulás. Mózes első könyvéből tanultak
olvasni. Az elemi ismeretek után a régi nyel-
veket tanulták, majd Milont és Shakespeart
olvasták. A lányok édesanyjuk iskoláján ki-
vül más iskolába nem jártak, mégis mind ki-
tűntek műveltségükkel; a fiuk pedig egye-
nesen a paplakból kerültek Anglia legkivá-
lőbb iskoláiba.*

Udvariasságra s előzékenységre is ne-
velte gyermekeit. Hangos szóval valamit kö-
vetelni nem volt szabad. A cselédétől is csak
»kérni« volt szabad, követelni nem. Egymást
nem szólították csupán keresztnevükön, ha-

nem mindig hozzáfűzték e szócskát: »test-
vér«. Pl. így: »János testvér« v. »Károly
testvér«. Ha valamely gyermek valamit vétett
s mindjárt megmondotta őszintén, akkor
enyhe volt a büntetés, vagy teljesen el is
engedtetett.

Wesley János hatéves volt, mikor a pap-
lak leégett s a menekülő cseléd őt otffelej-
tette a második emeleten. Csak nehezen tud-
ták megmenteni az ablakon át, még mielőtt
a tető beszakadt volna. Csodálatos megme-
nekülése édes anyjára igen mély benyomást
tett, úgy, hogy azt írta naplójába: *»Iste-
nem, most még sokkal inkább igyekszem az
általad csodás módon megmentett gyerme-
kem lelkét gondozni. Szeretném az igaz val-
lásosság és erényesség alapelveit lelkébe
csepegtetni. Istenem adj nekem ebben böl-
csességet és sikert!«*

Mindennap délután öt órakor, a tanít-
ás befejezése után, az anya Isten igéje köré
gyűjtötte gyermekeit. A legidősebb mellé a
legfiatalabbat ültette, s így kettesével ül-
ték körül az asztalt zsoltárokat olvasva. —
Aztán még egy igen fontos szokása volt.
Minden héten minden gyermekével egy-egy
órát külön foglalkozott s beszélgetett négy-
szemközt. Hogy az ilyen bizalmas órák mi-
lyen mély benyomást gyakoroltak a gyer-
mek-lelkre, mutatja Wesley János egyik
oxfordi levele, amit akkor írt haza, mikor
már vagy 20 éve elhagyta volt a szülői há-
zat. A levélben ezeket írja édesanyjának:
*»Sok dologban könyörögtél értem és meg-
hallgattattál. Ha most is nekem szentelhet-
néd a csütörtök estének azt a meghitt óráját,
bizonyára éppen olyan áldásos hatással vol-
na lelkemre, mint azelőtt volt.«*

Annak dacára, hogy az anya ilyen szi-
gorú szellemben nevelte gyermekeit, nem ha-
sonlított az epworthi paplak valami zord
zárdához. Víg gyermekcsoport s örömteli já-
tékok zaja verte fel a paplak csendjét. A ko-
moly tanulási órákat víg órák követték, úgy,
hogy derűs, boldog gyermekkorra nézhetett
Wesley vissza.

Wesley János éles észjárású, mindent
könnyen megértő, a komoly dolgokat
kedvelő, kora-érett gyermek volt. Azért édes-
atyja már 8 éves korában az úrvacsorához
engedte. Édesatyja egy ízben így szólt hoz-
zá, mikor valami felett elmélkedtek: *»Gyer-
mekem, te azt hiszed, hogy mindent érvelés-
sel lehet keresztülvinni, majd megtapasztal-
hatod, hogy milyen keveset lehet a világon
érvelésekkel elérni.«*

Hogy milyen nemes gondolkodású és
milyen tevékenykedő jellem volt Wesley
édesanyja, annak bizonyítására még egy né-
hány igen érdekes adatra hivatkozom.

Az öreg Wesley Sámuel hivatalos ügyből kifolyólag 1711-ben Londonban időzött több ideig. Azalatt felesége, Zsuzsanna asszony tartotta a házi ájlatosságot. A cselédek egyike is, másika is elhívta szüleit s másokat ezekre az órákra. Mindig többen és többen látogatták ezeket az összejöveteleket a paplakon, úgy hogy rövid idő alatt 200 személy jött az órákra, hol Wesleyné valami jó prédikációt olvasott fel és aztán annak tartalmáról még elbeszélgetett a jelenlőkkel. Úgy érezte, hogy nem elég csak a templomba eljárni, aztán többet Isten dolgaival nem törődni.

Wesley káplánja azonban ferde szemmel nézte Wesleyné ezen bibliai összejöveteleit s beárulta Londonba Wesleynek. Wesleyné szívesen átengedte volna hárkünc a házi ájlatosság megtartását, de nem volt senkije, akire rábízhatta volna s azért férje, ki az összejövetelek beszüntetését javasolta a káplánnal való békesség kedvéért, felesége felvilágosító sorai vétele után belátta, hogy felesége Isten előtti felelősségének teljes tudatában tartja ezen összejöveteleket.

Wesley Sámuelné a pogány missziót is nagyon szerette. Ezt mutatja a következő körülmény. Wesley Jánost 1735-ben meghívták Észak-Amerikába az indián misszióba. Akkoriban édesatyja már nem élt. Mint édesanyjának engedelmes jó fia, öreg korának lániasza s vígasza, nem akart saját belátása szerint dönteni e meghívás felett, hanem édesanyjára bízta a döntést. Édesanyja pedig, ki akkoriban már nagyon is rászorult fiainak lánogatására, nemcsak azt engedte meg, hogy János és Károly nevű fia menjenek az indiánusok közé misszionáriusoknak, hanem azt mondta: *»Ha husz fiam volna, örülnék, ha mind a husz misszionárius lenne, még ha többé nem is láthatnám őket.* Ez valóban magasztos jellemvonás. Hogy ilyen anya az utókornak csak derék embereket adhatott Isten segítségével, az az eddigiek után most már könnyen érthető.

Wesley János egyes életrajz írói, édesanyját — azon nagy befolyása miatt, melyet fiára gyakorolt mint gyermekre és ifjúra s azon nemes jellemvonások miatt, melyeket fiára átplántált, — nem ok nélkül nevezik a *»metódismus anyjának*. Ebben az elnevezésben tényleg benne foglaltatik ennek a páratlan anyának minden lelki jó tulajdonsága s minden nemes jellemvonása.

Wesley édesanyjának példájából láthatjuk, hogy az anya a legszebb emléket a gyermekszobáiban tudja magának állítani. A gyémánt csak úgy ér valamit, ha szakember csiszolásán megy keresztül. Minél jobban ért valaki a csiszoláshoz, annál szebb csillogást

tud adni a gyémántnak. A gyermek lelke is ilyen drága gyémánt, melynek csillogását az édesanyjai kéz csiszolása adja meg. Wesley édes anyja mesterien értett a reája bízott gyermekesereg lelkének csiszolásához. Olyan emléket állított ezáltal magának, mely érenél és márványnál is maradandóbb.

(Folyt. köv.)

Én az Úr vagyok a te gyógyítód.

Úgy látszik ma erre már nincs szükség. Nézd a mai kor csodálatra méltó orvosi tudomány fejlettségét. Így gondolkodik a világ, sajnos, nagyon sok esetben a komolyabb keresztyének is. Jézust mint orvost elismerik, de csak a lélek orvosának. Ezáltal sikerült a sátánnak egy bibliai igazságot aláásni s ezáltal Krisztust dicsőségétől megfosztani. Pedig itt van a legnagyobb baj, ha Krisztus Urunk dicsősége kárt szenved. A sátán nem bánja, ha egy bibliai igazság elméletben meg is marad, csak ne gyakorolják azt. Jézusról mint orvosról hallottunk, olvastunk már sokat, sőt egyes esetekben magunk is tapasztaltuk gyógyító erejét. Talán még többször *»hitetlenül* hangoztattuk is, hogy Ő a mi orvosunk, de a gyakorlatban mégsem vettük igénybe Őt.

Nem mondhatjuk, hogy ma már nincs szükségünk Jézusra, mint orvosra. Hiszen az orvosi tudomány dacára ma is vagy 100,000 ember szenved tudóvészben hazánkban. És a többi betegségek? — Nem állnak híres orvosok sokszor tehetetlenül betegágyaknál? Nem állottunk már mi is betegágyaknál, ahol minden orvosi bölcsesség végesnek bizonyult? Nem éreztük, hogy itt valami felsőbb hatalomnak kellene közbenyulni? És hála a mennyei Atyának, van egy felsőbb hatalom, mely természetfeletti erővel rendelkezik — Jézus Krisztus, aki tegnap és ma és örökké ugyanaz. Ő még ma is a lélek és a test orvosa. E kettőt nem is lehet egymástól elválasztani. A test a lélek háza s az Irás szerint a Szentlélek temploma. A megváltás műve elsősorban a testre vonatkozik. A test tevékenysége által vagy dicsőítjük vagy gyalázuk a mi Urunkat. A mi elménk fejünk, szívünk, szánk, szemünk, orrunk, kezünk, lábunk, szóval testünk minden tagja kell, hogy átéljék a szabadítás erejét és ki-gyógyuljanak. Mert hiszen a bűn által életközpontunk eltolódott és minden tagunk ferde útra tévedt. A megváltás újból helyes mederbe terel minket. Ezzel egyetemben már rámutattunk a legtöbb betegség okára is. Honnan, kitől ered a legtöbb betegség? Világos, hogy a mai betegségek a mai nyugtalan, békétlen, idegmorzsoló kornak a

szimptomái. A nagy anyagi nehézségekkel küzdő emberiség az élvezetek és a különféle szenvedélyek rabigájában nyög. Ma nem a szellem, a józan ész szabja meg az evés és ivás, az élvezetek és az önmegtartóztatás kérdéseit, hanem a szenvedélyek. A különféle szenvedélyek rabigájában szenved a mi népünk.

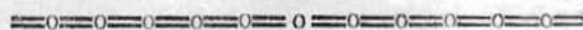
Népünk beteg testben, lélekben, fáradt, ideges, békétlen. A mai ember külsőleg kacag, belsőleg sir. Hiányzik arcunkon a béke, a mosoly rózsája. Mi leginkább veszélyesek vagyunk, legjobban, ha senki sem nyúl hozzánk, szóval élvezhetetlenek vagyunk még a legkedvesebbek számára is. Az ideges ember maga-magának is csupa teher. Hej pedig van még bennünk egy jobb valami is, érezzük, hogy mi valami jobbra, szebbre születünk. Érezzük, hogy vad szenvedélyeink és a mai kor nyugtalansága mögött sötét kezek mozognak — a sátán! — A sátán mindenáron arra törekszik, hogy minket rabul ejtsen. A betegség is az ő műve. Ezt világosan láthatjuk Jézus tevékenységéből is. Ő meggyógyított minden beteget. Ő a próféta szerint minden betegség legyőzője és hordozója. Ebből kifolyólag nem barátkozhatunk meg semmiféle betegséggel. Mi életre születünk, nem pedig halálra. És a mai korunk is Ő az egyedüli Megváltója. Jézus él és a mai nemzetiség nem fog hamarabb meggyógyulni, hacsak nem Jézus Urunk keresztyénje alatt. Ő a mi békességünk, az Ő közelsége megnyugtat és meggyógyít. Ez nem pusztán állítás, hanem átélte, tapasztalt valóság.

De hát — közbeveti valaki — miért betegek sokszor a legszentebbek is? Miért van a sátánnak annyi ereje ezek felett is? A felelet egyszerű: Minden betegség a gonosztól ered, de végeredményben Isten akaratától függ. Isten jelenlegi háztartásában — az bizonyos — szükséges a betegség is, mint sujtó- mentő- és nevelőeszköz és nem is vehető el minden betegség egyszerűen, még a leghűségesebb imádságra sem. A betegségnek oka és célja van, ha azt a biblia szövegéből nézzük. Sokan szeretnének meggyógyulni áldás nélkül, leginkább azért, hogy tagjaik révén újból élvezni tudjanak. Ha Isten betegségünk által velünk célját elérte, akkor hit által meg is gyógyulhatunk betegségtől. Nem normális a betegség, de ha az Úr nem tud más úton minket megfogni, akkor megfog betegség által. S azért van az, hogy többször az Úr legáldottabbjai is betegek lesznek, hogy azáltal megszenteltesse őket. Világosan látjuk azt Pál apostol életéből. Ő is beteg volt, a sátán angyala verte őt öklökkel. Pál háromszor könyörgött az Úrhoz és az Úr nem hallgatta meg. De Pál gyógyulás helyébe kegyelmet kapott

és ez a kegyelem adott neki győzedelmes életet és örömteljes keresztyénséget. Tehát ez egészen más, mint betegségünkben megmaradni, folyton nyomorogni és panaszkodni. Éppen azért nagyon fontos a betegre nézve, hogy világossága legyen betegségének oka és célja felől. Ezen világosságot a Biblia nyújtja és az Úrral való közösség. A közvetlen közösség az Úr Jézussal nyújtja nekünk azt a szentélyt, amelyből világosság árad sokszor rögs útunkra. Ebben a szentélyben oldódnak fel életünk nehéz kérdései. Itt gyógyul meg lelkünk, testünk. Ez az a menhely, ahol hányt-vetett szívének igazán kipihenheti magát. Mert nem nyújthat e föld oly helyet nekünk, hol bűn és vétek nem kisértelhet minket.

Végeredményben azonban megmondhatom, hogy száraz körülöttünk a talaj, lelkünk, testünk szenved a sorvasztó szárazság alatt. Az ígéretek mint a sötétben beborult ég felhői reménnyel kecsegtetnek és mi várjuk a teljes esőt. Már szinte halljuk Illés prófétával a nagy eső zúgását. De addig is, míg jön a nagy eső, Illés prófétához hasonlóan, hajtsuk le fejünket és boruljunk le az Úr színe elé. Felejtünk el mindent, zárjuk arcunkat két térdünk közé, hogy ne lássunk egyebet, mint az Úr ígéréseit és ne hagyjunk az Úrnak addig békét, míg Ő azokat be nem váltotta. Ő be fogja váltani, mert megígérte, Ő nem változik, hanem amit Ő mond, azt be is teljesíti. Oh mily nagy boldogság ez a hívő lélekre nézve. Dicsérjük az Urat ígéréteiért!

Márkus.

Igaz missziói gondolkodás.

Az egyik missziói társulatnál egy pásztorfiú jelentkezett misszionáriusnak. A bizottság, mely a jelentkezőket egy kis vizsgának vetette alá, nem találta alkalmasnak erre a munkára, legfeljebb elmehet a pogányok közé, a missziói állomásra, mint kisegítő személy, aki házban, kertben, mezőn foglalkozkodik. A pásztorfiú erre azt a választ adta a bizottságnak: »Szívesen végzem azt a munkát is, csak dolgozhatok az Úr országában érdeklődésben a pogányok közt. Vizet hordok, fát vágok, csak ott lehessen Uram szolgálatában.«

Tényleg felvették a missziói iskolába s kiküldték Chinába. Dr. William Milne volt ez a fiú, aki igen tudós ember lett s a kínai misszióknak, valamint a kínai népnek lelkes barátja.

Te mit teszel a pogánymisszió érdekében?

Mi kell a halálhoz?

Simeonnak a szíve, szeme, karja, szája. A szíve azért, hogy tudj örvendezni a Krisztusról szóló evangéliomnak. A szeme — hogy ismerd fel Jézusban az Üdvözítőt. A karja, hogy tudjad átölelni az Urat. A szája, — hogy tudjad dicsérni és magasztalni Őt!

Szemed felismerte-e Jézusban Üdvözítőt?

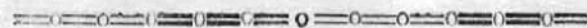
Morire in pace con Dio.

Ho A hallei egyetem híres theol. tanára: Tholuck egy olaszországi útja alkalmával sokat beszélt egy egyszerű kocsisemberrel, aki nagyon jó benyomást tett a tanár urra. Mikor elvált tőle, azt kérdezte a tanár, hogy mi lenne a leghőbb vágya? Anélkül hogy sokáig gondolkozott volna, azt felelte a kocsis: »Morire in pace con Dio.« Meghalni békességben Istennel! Tholuck azt mondta, hogy Olaszországnak szép hegyei, tavai s természeti szépségei együttvéve nem tettek rá olyan mély benyomást, mint az egyszerű kocsisembernek ezen szavai!

Szívednek mi a leghőbb vágya? Meghalni békességben Istennel? Avagy az a vágyad, hogy még számos éven át élhess jó egészségben; földi javak élvezetében?

Aki Jézussal hit által egyesült, s megmarad Jézusban mint a szőlővenyige a szőlőtővel, az nem fél a haláltól; az tudja, hogy az Urnál örök élet vár; nála lenni, mindennél jobb!

Ha Krisztussal élsz — békében fogsz meghalni!

Ex carcere ad aethera.

»A börtönből a mennybe!« — azt jelentik ezek a fenti latin szavak. Egy gróf íratta ezeket a szavakat a címerébe. Címere egy kalitkát ábrázolt s ebből kiröpül egy madárka.

Gyönyörűen jellemzi ez a kép s ez a felirat a hívó embert. Míg e testben van, a lelke épen olyan fogoly, mint a madárka a kalitkában. A madárkának nem életeleme a kalitka, hanem a szabad természet, a kék égbolt. Ha aranyból is lenne kalitkája, csak szánandó fogoly! Ha cukrot is adogatnak — csak rabkoszt az.

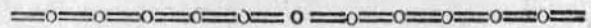
A lelket nem elégítheti ki a földi vagyon, élvezet, mert a léleknek nem az az élet-eleme. A lélek feljebb vágyódik — a mennyekbe, az az életeleme, ott érzi jól magát.

Törödsz-e a lelkeddel?

Értékes áldozat.

Poroszországban 1834-ben egy szép missziói ünnepélyt rendeztek. Az ünnepély végén begyűjtötték a kollektát. A pénzek közt egy cédula is volt ezzel a felirattal: »Pénzt nem adhatok, mert nincs, de önmagamot adom!« Aki ezt akkoriban írta, nem volt más, mint a későbbi híres rajnai misszionárius: Suder Frigyes, ki Afrikában sok évtizeden át gazdagon megáldott munkát fejtett ki az Úr országában.

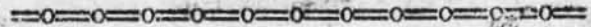
Mit adsz az Úr országára? Pogányok megtérítésére? Rézpénzt, nikkelpénzt, papírpénzt? Vagy ami még mindennél értékesebb — adod-e önmagadat?

Négyféle ember van: Olyan, kinek egészséges a teste és a lelke. Olyan, kinek egészséges a teste, de a lelke beteg. Olyan, akinek egészséges a lelke, de a teste beteg s olyan, akinek beteg a teste is, meg a lelke is! Te milyen vagy?

Minden bölcsesség és igazságnál nagyobb a szeretet, mert Isten lényegének ez a légteljesebb kifejezése.

Kiadó: „Keresztyén-Könyvesház“ k. f. Szövetkezet
Budapest, VI., Felsőerdősor 5. szám
A szerkesztésért felelős: WALLRABENSTEIN JAKAB
Kiadóhivatal: Budapest, VI., Felsőerdősor 5. II.

Orgona,

pedálos 4 változatú, 2 m. 90 magas. kellemes erős hangú, olcsón eladó. Bővebbet: Ker. Könyvesház, Budapest.

Ugyanott egy teljesen új harmónium jutányosan kapható.

Olcsó és jó nyaralás!

A főváros közvetlen közelében, a budakeszi erdőben 35 szobás üdülőtelepen, napi 6 pengőtől feljebb. Orvosi vezetés. Uszoda. Kiránduló csoportok, iskolák, turisták részére a szabadban egy fedett barakk igen olcsón áll rendelkezésre. Hívó gyülekezetek tagjainak, szegényeknek indokolt esetben árkedvezmény.

Prospektust szívesen küld:

„Tábor“ Üdülő Igazgatósága.
Budakeszi, Rákóczi-u. 2. sz.